

NAGRODY INDYWIDUALNE

Pani Eugenia Jahura – Dyrektor Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Kaliszu – *za realizację wielu cennych inicjatyw społecznych i aktywne działania na rzecz osób zagrożonych wykluczeniem społecznym.*

Pani Eugenia Jahura może poszczycić się blisko 40-letnim stażem pracy w zawodzie niezwykle trudnym i wymagającym zarówno kompetencji i wiedzy jak i empatii oraz otwartości na drugiego człowieka i jego problemy. Od początku swojej drogi zawodowej tj. od 1976 roku związana z pomocą społeczną angażuje się w każde przedsięwzięcie mające na celu podniesienie standardów życia mieszkańców miasta, dąży do wdrożenia nowoczesnego modelu pomocy społecznej, opartego na doświadczeniu i tradycji, ale także uwzględniającego realia i wymogi jakie niesie za sobą współczesny świat i społeczeństwo.

Pani Jahura postrzegana jest przez lokalne środowisko jako osoba nieustannie szukająca nowych rozwiązań, których celem nadrzędnym jest pomoc osobom i rodzinom w przezwyciężeniu trudnych sytuacji życiowych. Dowodem na Jej działania w tym zakresie jest m.in. realizacja nowatorskiego projektu pn. „Gminne programy aktywizacji społeczno-zawodowej na rzecz budownictwa socjalnego – edycja 2012 r.” w ramach programu „Aktywne Formy Przeciwdziałania Wykluczeniu Społecznemu – edycja 2011-2015”. Projekt realizowany w okresie od 18 czerwca 2012 r. do 31 grudnia 2013 r. we współpracy z Powiatowym Urzędem Pracy w Kaliszu oraz Miejskim Zarządem Budynków Mieszkalnych, miał na celu aktywizację osób długotrwale bezrobotnych, korzystających ze świadczeń MOPS, znajdujących się w trudnej sytuacji mieszkaniowej. Miasto przeznaczyło do zasiedlenia cztery mieszkania, które na skutek pożaru wymagały gruntownego remontu i wykonania szeregu prac budowlanych. Ogromne zaangażowanie Pani Dyrektor w realizację tego projektu, Jej starania dotyczące pozyskania środków na wykonanie remontu, współpraca z Miejskim Zarządem Budynków Mieszkalnych i PUP w Kaliszu w efekcie przyczyniły się do finalnego efektu tego przedsięwzięcia czyli zasiedlenia wyremontowanych mieszkań. Nowością jest fakt, że przyszli lokatorzy sami wykonali część prac remontowych, co obniżyło koszty realizacji przedsięwzięcia, a przy tym zdobyli nowe umiejętności niezbędne na rynku pracy.

Kolejnym przykładem na to, że Pani Jahura jest doskonałym partnerem w realizacji nowatorskich rozwiązań z zakresu szeroko rozumianej pomocy społecznej może świadczyć fakt, iż bez wahania podjęła się realizacji projektu aktywizacji społeczno-zawodowej dla osób zagrożonych wykluczeniem społecznym, którego projektodawcą był Zakład Doskonalenia Zawodowego w Kaliszu. Grupą docelową projektu „Postaw na siebie. Program aktywizacji społeczno-zawodowej dla osób zagrożonych wykluczeniem społecznym z terenu powiatu kaliskiego oraz powiatu M. Kalisza” współfinansowanego przez UE w ramach EFS było 60 osób – ubogich, bezrobotnych w wieku 18-25 lat, wyłonionych spośród świadczeniobiorców MOPS. Projekt umożliwił młodym bezrobotnym zdobycie nowych umiejętności i uzyskanie kwalifikacji zawodowych, zwiększając ich szanse na znalezienie zatrudnienia. Z powodzeniem projekt ukończyło 58 osób, a 11 podjęło zatrudnienie. Pani Dyrektor, która realizuje różne projekty: m.in. systemowy „Być albo nie być” w latach 2008-2013, czy „Innowacje dla integracji cyfrowej – przeciwdziałanie wykluczeniu cyfrowemu na terenie K@lisza”; podejmuje się działań ukierunkowanych na przeciwdziałanie negatywnym zjawiskom (przemocy, bezdomności, izolacji osób opuszczających zakłady karne), a także w ramach resocjalizacji i reintegracji społecznej jak działalność KIS (działa od 2005 r.), czy otwarcie przez grupę długotrwale bezrobotnych (przy wsparciu Pani Dyrektor) własnego przedsiębiorstwa – Kaliskiej Spółdzielni Socjalnej „FOREVER” i wielu innych przedsięwzięć, których nie sposób wymienić.

**Pani Magdalena Kanios – Kuśmira – Dyrektor Domu Pomocy Społecznej w Sandomierzu –
*za nowatorską pracę na rzecz mieszkańców DPS oraz czynny udział w pozyskiwaniu
środków finansowych pozwalających na podniesienie jakości życia mieszkańców.***

Pani Magdalena Kanios - Kuśmira od 14 lat pracuje w DPS w Sandomierzu, na stanowisku Dyrektora tej placówki od 2008 r. Jest osobą kreatywną, twórczą, otwartą na problemy zarówno mieszkańców jak i pracowników. Szczególną wagę przywiązuje do podnoszenia standardu placówki. W czerwcu 2013 r. podpisała umowę o dofinansowanie projektu pn. „Podniesienie jakości usług świadczonych w Jednostkach Organizacyjnych Pomocy Społecznej w celu wzmocnienia podmiotowości i aktywności życiowej podopiecznych” realizowanego w ramach Szwajcarsko - Polskiego Programu Współpracy Priorytet 4. rozwój społeczny i zasobów ludzkich, Obszar tematyczny: Ochrona zdrowia. W ramach tego programu nastąpiła modernizacja bazy lokalowej i jej wyposażenie w sprzęt terapeutyczny i rehabilitacyjny, utworzone zostały nowe pracownie techniczne (np. stolarska), i wprowadzone nowe formy rehabilitacji (hydroterapia i jaskinia solna). Dzięki postawie Pani Dyrektora, Jej wrażliwości na potrzeby ludzi niepełnosprawnych i dążeniu do podnoszenia jakości świadczonych dla nich usług, DPS w Sandomierzu zmienia się w nowatorski ośrodek terapeutyczny i rehabilitacyjny.

W związku z możliwością zapoznania się podczas wizyty studyjnej w Emmendingen z formami terapii i rehabilitacji w niemieckich domach pomocy społecznej obecnie wdrażane są one w DPS w Sandomierzu. Pani Kanios – Kuśmira, która wprowadza nowatorskie rozwiązania dotyczące opieki i pielęgnacji mieszkańców współpracuje także z Toruńskimi Zakładami Materiałów Opatrunkowych. Firma ta jest organizatorem i sponsorem szkoleń, zwłaszcza dla personelu medycznego. Pani Dyrektor realizuje także projekt tworzenia lokali aktywizujących, prowadzi też działania integracyjne podopiecznych Domu z mieszkańcami miasta Sandomierz, aktywnie i skutecznie współdziała z placówkami i instytucjami sektora publicznego i pozarządowego pozyskując środki finansowe na realizację różnorodnych działań w celu podniesienia jakości życia mieszkańców.

W 2014 r. Pani Magdalena realizuje plan powstania nowego Domu dla Osób Psychiczenie Chorych w Łonowie. Inicjatywa ta związana jest z coraz większym zapotrzebowaniem na usługi dla powyższej grupy osób i brakiem tego typu domu na terenie powiatu. Pani Dyrektor podjęła się zatem również nowego wyzwania dotyczącego pozyskania środków finansowych na realizację w/w przedsięwzięcia. Oprócz działalności zawodowej Pani Magdalena zajmuje się także pracą społeczną, która związana jest ze Stowarzyszeniem Przyjaciół Osób Niepełnosprawnych „Uśmiech Seniora”, działającym na rzecz osób niepełnosprawnych Domu Pomocy Społecznej w Sandomierzu i wspierającym osoby znajdujące się w trudnej sytuacji życiowej. Ze środków pozyskanych przez Stowarzyszenie, np. przez realizację projektów udało się zorganizować zarówno wycieczki jak i atrakcyjne zajęcia kulinarne, manualne, muzyczne, w których aktywnie uczestniczyli mieszkańcy DPS w Sandomierzu.

**Pani Małgorzata Kędzior – Dyrektor Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Dębicy –
*za podejmowanie nowatorskich działań w niwelowaniu zjawiska bezdomności i realizację
licznych projektów na rzecz integracji środowisk lokalnych.***

Pani Małgorzata Kędzior związana jest zawodowo z pomocą społeczną od 1984 r. Rozpocząła pracę jako pracownik socjalny, następnie była Kierownikiem Ośrodka Opiekuna Społecznego, Kierownikiem Działu Świadczeń, Zastępcą Dyrektora, a od 2007 r. pełni funkcję Dyrektora MOPS w Dębicy. Jest współzałożycielką Koła Towarzystwa im. Św.

Brata Alberta w Dębicy i inicjatorem powstania Domu dla Bezdomnych Mężczyzn im. Brata Alberta.

W swojej pracy realizuje twierdzenie, że „pomoc społeczna powinna uaktywniać, przywracać umiejętność samodzielnego sterowania własnym życiem, nie powinna zaś uzależniać”, a dokonuje tego poprzez wypracowywanie i wdrażanie systemowych rozwiązań aktywizowania lokalnej społeczności – podopiecznych MOPS. Efektem takiego rozumienia polityki społecznej było utworzenie przy MOPS w 2006 r. Klubu Integracji Społecznej, który poza działalnością szkoleniową i terapeutyczną inicjował zatrudnienie osób bezrobotnych w ramach robót publicznych w programie „Szansa”. Od 2003 r. do 2010 r. w programach „Szansa” zatrudniono w warsztacie krawieckim, stolarskim i remontowo – budowlanym 60 osób bezrobotnych, zarówno kobiet jak i mężczyzn oraz dłużników alimentacyjnych, korzystających z pomocy MOPS. W porozumieniu z PUP zatrudniane były co roku osoby w ramach przygotowania zawodowego, robót publicznych i staży. Osoby te podnosiły swoje kwalifikacje zawodowe, uczestniczyły w szkoleniach BHP i korzystały z porad konsultantów: psychologa, pracownika socjalnego i doradcy zawodowego. Od 2008 r. w MOPS w Dębicy realizowany jest projekt systemowy „Czas na aktywność w mieście Dębica” współfinansowany ze środków EFS w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki. W latach 2008 -2013 w tym projekcie wzięły udział 424 osoby. Efektywność zatrudnieniowa po zakończeniu projektu utrzymuje się na poziomie 30 %, co jest zadowalające przy bardzo trudnej sytuacji lokalnego rynku pracy i specyfice kategorii osób rekrutowanych do projektu (po wyrokach, objętych nadzorem kuratorskim, dłużników alimentacyjnych, bezdomnych, po leczeniu odwykowym, długotrwale bezrobotni, dotychczas niepracujący).

Pani Małgorzata Kędzior sprawnie wykorzystuje środki unijne i krajowe, posiada też umiejętność pozyskiwania partnerów do współpracy. Ze środków krajowych pozyskanych w ramach Programu „Aktywne Formy przeciwdziałania Wykluczeniu społecznemu” realizowane są projekty „Razem do Pracy” i „Budujemy Naszą Przyszłość”. Celem tych projektów jest wspieranie osób bezrobotnych korzystających ze świadczeń pomocy społecznej. Łącznie z programów aktywizujących unijnych i krajowych, realizowanych przez MOPS w Dębicy dotychczas skorzystało ok. 700 osób bezrobotnych.

Ponadto Pani Małgorzata Kędzior zainicjowała współpracę z Fundacją „Barka” i podpisanie listu intencyjnego o rozwoju społecznej gospodarki rynkowej Ziemi Dębickiej. Efektem tych działań jest uruchomienie w mieście Dębica Centrum Integracji Społecznej, w którym znalazły zatrudnienie 24 osoby długotrwale bezrobotne i niepełnosprawne. Ponadto MOPS w Dębicy w ramach prac społecznie użytecznych corocznie aktywizuje swoich podopiecznych, którzy wykonują prace na rzecz osób objętych przez Ośrodek usługami opiekuńczymi oraz na rzecz budownictwa socjalnego, poprawiając stan techniczny mieszkań. Należy podkreślić, iż działania podejmowane przez Panią Dyrektora obejmują od wielu lat realizację zadań pozastatutowych, na rzecz grup społecznych zagrożonych wykluczeniem społecznym.

Pani Krystyna Afeltowicz – Sekretarz Zarządu Towarzystwa Przyjaciół Dzieci we Włocławku – *za innowacyjne działania dotyczące wspierania grup zagrożonych marginalizacją i wykluczeniem społecznym w tym osób niepełnosprawnych, nowatorskie podejście do przygotowania zawodowego osób niepełnosprawnych oraz wspieranie zadań z pomocy społecznej skierowanych do dzieci i młodzieży.*

Pani Krystyna Afeltowicz kieruje Oddziałem Towarzystwa Przyjaciół Dzieci we Włocławku od ponad 28 lat, ściśle współpracuje z MOPR we Włocławku wspierając m.in. rodziny i dzieci będące pod opieką Ośrodka. Uczestniczy także w pracach wielu komisji

konkursowych ogłaszanych przez MOPR i Urząd Miasta Włocławka, współpracuje z wieloma organizacjami pozarządowymi zajmującymi się szeroko rozumianą problematyką rodziny i dzieci (PCK, Caritas, PKPS). Z inicjatywy Pani Afeltowicz w 1995 r. i 1997 r. zostały utworzone dwa Środowiskowe Ogniska Wychowawcze we Włocławku i w Lipnie. Pod ich codzienną opieką jest 80 dzieci i młodzieży z rodzin bezradnych wychowawczo, bezrobotnych, ubogich. W obu Ogniskach dzieci i młodzież otrzymują pomoc w nauce, dodatkowe wyżywienie, a także prowadzona jest edukacja w zakresie profilaktyki społecznej, kultury, ekologii i sportu. Ogniska realizują ponadto dodatkowe programy wspierające rodzinę, podczas których rodzice otrzymują wsparcie w sprawowaniu opieki i wychowania dziecka. Oprócz przygotowywania różnych uroczystości i prezentów dla dzieci i młodzieży (świąt, Dnia Dziecka) Pani Afeltowicz wspólnie z pracownikami organizuje wypoczynek wakacyjny dla dzieci, imprezy sportowe, wyprawki szkolne.

Dzięki Jej zaangażowaniu we wspieranie osób niepełnosprawnych (ruchowo i intelektualnie) powstały dwa Warsztaty Terapii Zajęciowej: we Włocławku w 1995 r. i w Lipnie w 2002 r., gdzie łącznie przebywa codziennie 85 osób niepełnosprawnych, dla których prowadzone są specjalistyczne formy pomocy, rehabilitacji społecznej i zawodowej, czynione są starania zmierzające do usamodzielnienia dziecka niepełnosprawnego. Od 22 lat Pani Krystyna organizuje turnusy rehabilitacyjne dla osób niepełnosprawnych, głównie poruszających się na wózkach. Przeciętnie co roku wyjeżdża ok. 40 dzieci z opiekunami i rodzice nie ponoszą żadnej odpłatności, ponieważ Pani Afeltowicz pozyskuje środki na ten cel. O umiejętnościach Pani Krystyny w zdobywaniu funduszy, w tym unijnych może świadczyć realizacja dwóch trudnych i wyjątkowych projektów unijnych: „Recykling drogą zatrudnienia” skierowany do osób niepełnosprawnych, zrealizowany w 2011r. i „Aktywizacja społeczna i zawodowa osób niepełnosprawnych II”, który zakończył się 31 marca 2014r.

Ponadto Pani Afeltowicz jest aktywnym członkiem Zespołu Inicjatywno-Doradczego działającego przy Powiatowym Urzędzie Pracy we Włocławku i inicjatorką pozyskiwania miejsc pracy w organizacjach pozarządowych, w szczególności osób zagrożonych wykluczeniem społecznym i niepełnosprawnych. Organizacja, którą reprezentuje – Towarzystwo Przyjaciół Dzieci Oddział Okręgowy we Włocławku – również organizuje miejsca pracy dla takich osób.

Pani Anna Masłowska – Starszy Pracownik Socjalny w Miejskim Ośrodku Pomocy Rodzinie w Zabrzu – *za nowatorskie rozwiązania w zakresie pomocy społecznej, utworzenie grupy samopomocowej i promowanie wolontariatu oraz osiągnięcia w działaniach dotyczących integracji osób niepełnosprawnych.*

Pani Anna Masłowska pracuje w MOPR w Zabrzu od 1993 r., początkowo jako aspirant pracy socjalnej, później pracownik socjalny, a od 1996 r. jako starszy pracownik socjalny. W latach 1996-2002 Pani Anna była mocno zaangażowana w pomoc osobom bezdomnym, co doprowadziło do utworzenia dwóch placówek dla takich osób na terenie Zabrze : Schroniska św. Brata Alberta dla bezdomnych kobiet, matek z dziećmi oraz Przytuliska dla bezdomnych rodzin. Pani Masłowska jako założyciel i Prezes Koła Zabrzeńskiego Towarzystwa Pomocy im. Św. Brata Alberta przy współpracy z samorządem gminnym i organizacjami pozarządowymi podejmowała wiele cennych inicjatyw w tej dziedzinie. Dziś obie placówki funkcjonują nadal w zmodyfikowanej formie, a Pani Anna Masłowska jest honorowym członkiem wymienionego Stowarzyszenia.

W MOPR w Zabrzu w 2008 r. rozpoczęła się realizacja projektu systemowego współfinansowanego ze środków UE „Reintegracja, Aktywność, Praca. Program na rzecz integracji społeczno-zawodowej w gminie Zabrze”, w ramach którego Pani Masłowska od

początku pełni funkcję doradcy ds. osób niepełnosprawnych. Od wielu lat realizuje przedsięwzięcia wspierające osoby niepełnosprawne, w tym upośledzone i zaburzone psychicznie. Podejmowała i nadal podejmuje wiele inicjatyw aktywizujących osoby niepełnosprawne. W 2009 r. doprowadziła do utworzenia Grupy Samopomocowej „Zabrzanka”, która cyklicznie organizuje spotkania poświęcone problematyce osób niepełnosprawnych. Jedno z nich dotyczyło projektu „Furki do rynku pracy dla osób niepełnosprawnych”, realizowanego przez Polską Organizację Pracodawców Osób Niepełnosprawnych. Projekt oferuje pomoc w znalezieniu zatrudnienia, niezależnie od stopnia i rodzaju niepełnosprawności. Wspiera także pracodawców, chcących zatrudnić osoby bezrobotne. Członkowie grupy samopomocowej oprócz podnoszenia własnej aktywności na rynku pracy, uczą się jak wyjść z izolacji społeczno-zawodowej i poznają swoje możliwości. Idea promowania działań samopomocowych i wolontariatu owocuje ponadto w pozytywnych i skutecznych działaniach takich jak: organizacja spotkań edukacyjno-integracyjnych, festynów, pikników, wycieczek itp. umożliwiających osobom niepełnosprawnym uczestnictwo w życiu publicznym, zawodowym i kulturalnym.

Dodatkowo Pani Masłowska realizuje mniejsze projekty przez siebie zainicjowane. Jeden z nich prowadzony pod hasłem „Basia” jest realizowany przy współpracy ze Stowarzyszeniem „Piękne Anioły”, Zespołem Pieczy Zastępczej MOPR i Wydziałem Gospodarki Nieruchomościami Urzędu Miejskiego w Zabrzu. Jego celem jest powrót dziecka z niezawodowej rodziny zastępczej do matki biologicznej, która jest osobą niepełnosprawną. Kreatywność oraz godzenie pracy zawodowej z pracą społeczną (wolontariat) potwierdzają, że Pani Anna Masłowska potrafi zjednywać sobie ludzi i pobudzać ich do działania.

Pani Alicja Sołtysiak – Dyrektor Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie w Lesznie – *za wieloletnią i pełną zaangażowania pracę na rzecz usamodzielniania osób i rodzin będących w trudnej sytuacji życiowej.*

Pani Alicja Sołtysiak związana jest z pomocą społeczną od ponad 20 lat. Od rozpoczęcia w 1992 r. swojej pracy zawodowej w MOPR w Lesznie sukcesywnie podnosiła swoje kwalifikacje zawodowe (szkolenia, kursy, studia magisterskie, studia podyplomowe) i przeszła przez kolejne szczeble awansu zawodowego rozpoczynając od asystenta pracy socjalnej w sekcji świadczeń, następnie pracownika socjalnego w terenie, specjalisty pracy socjalnej, kierownika działu środowiskowego po przejęcie w 1999 r. obowiązków Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Lesznie. Na każdym etapie życia zawodowego z wielkim oddaniem i pasją angażowała się w pomoc osobom i rodzinom znajdującym się w trudnej sytuacji życiowej. Jako operatywny i kreatywny dyrektor promuje nowatorskie rozwiązania w dziedzinie pomocy społecznej.

Pierwszą Jej inicjatywą była adaptacja i utworzenie 1 września 1999 r. koedukacyjnej placówki w formie Środowiskowego Domu Samopomocy w Lesznie. Placówka przystosowana jest do przyjęcia 50 osób niepełnosprawnych psychicznie. Uczestnicy mają do dyspozycji nowoczesnie wyposażone sale terapeutyczne, a od 2002r. mogą korzystać również z Sali Doświadczenia Świata - Snoezelen oraz terenu sportowo-rekreacyjnego. W pracy Pani Alicji Sołtysiak szczególne miejsce zajmują ludzie ubodzy i skrzywdzeni. Dlatego w 1999 r. z ramienia władz miasta współorganizowała wspólnie z Parafią św. Krzyża w Lesznie i „Caritas” Archidiecezji Poznańskiej punkt wydawania posiłków dla biednych i bezdomnych – jadłodajnię „Betania”, która nadal funkcjonuje (korzysta z niej 120 osób). W 2000 roku w ramach realizacji adaptacji bezdomnych do życia w środowisku lokalnym z inicjatywy Pani Dyrektor Sołtysiak oddano do użytku 2 mieszkania chronione, w 2006 r. dokonano

modernizacji Noclegowni dla Bezdomnych Mężczyzn w Lesznie, pozyskując m.in. sponsorów w celu zorganizowania nowoczesnej placówki dla ok. 40 osób.

W 2009 r. Pani Dyrektor udzielała wsparcia w przekształceniu Domu Matki i Dziecka „Caritas”, w którego tworzeniu w 1998r. miała swój udział, w placówkę opiekuńczo-wychowawczą Dom Dziecka „Caritas” im. Świętej Rodziny w Lesznie. Ponadto Pani Dyrektor jest współorganizatorem i czynnym terapeutą w poradni rodzinnej prowadzonej przez Stowarzyszenie Społeczno-Kulturalne „Krokus” w Lesznie, jest także jednym z inicjatorów i realizatorów wielu ciekawych projektów i przedsięwzięć na rzecz osób potrzebujących pomocy jak np. projekt „Szczęśliwe dzieciństwo w niespokrewnionych i zawodowych rodzinach zastępczych”, projekt „Świadomi życia”, projekt „Na pomoc dziecku i rodzinie”. Na szczególną uwagę zasługuje realizowany w latach 2008-2013 projekt systemowy współfinansowany ze środków UE w ramach EFS pn. „Daj sobie szansę”, którego celem było podniesienie jakości życia uczestników objętych projektem poprzez wsparcie i danie szansy na usamodzielnienie przy pomocy kontraktu socjalnego. Realizacja tego projektu pozwoliła zastosować nowe instrumenty pomocy dla podopiecznych MOPR w Lesznie i zwiększyć doświadczenie kadry Ośrodka w realizowaniu projektów.

Pani Ewa Śledzka – Starszy Pracownik Socjalny, Zastępca Dyrektora Centrum Integracji Społecznej CISPOL w Polanowicach – *za innowacyjną działalność na rzecz osób i rodzin zagrożonych marginalizacją i wykluczeniem społecznym.*

W 2006 r. Pani Ewa Śledzka jako pracownik socjalny rozpoczęła swoją pracę z osobami długotrwale bezrobotnymi, po leczeniu alkoholowym, niepełnosprawnymi, opuszczającymi zakłady karne, bezdomnymi realizującymi w Centrum Integracji Społecznej indywidualny program zatrudnienia socjalnego i kontynuuje tę działalność do dzisiaj. W 2001 i 2002 r. Pani Ewa pracowała w Punkcie Konsultacyjno-Informacyjnym z osobami uzależnionymi, współuzależnionymi, prowadząc zajęcia z dziećmi z rodzin z problemem alkoholowym oraz zajęcia socjoterapeutyczne na obozach z dziećmi. W 2006 r. po ukończeniu Studium Prawa Europejskiego została kuratorem społecznym do dzieci nieletnich. Jest również socjoterapeutką, opiekunką środowiskową, pełnomocnikiem Burmistrza Bieczyny do spraw profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych, członkiem Zespołu Interdyscyplinarnego, Komisji do Spraw Zdrowia Psychicznego.

Pani Ewa jest także autorką i koordynatorką projektu dla osób niepełnosprawnych i ich rodzin pt. „Kiedy śmieje się dziecko śmieje się cały świat” oraz socjoterapeutką i koordynatorką gminnych projektów „Świetlica, praca i staż – socjoterapia w środowisku gminnym” i „Każdy ma szansę na lepsze życie” skierowanych dla ofiar i sprawców przemocy – prowadziła warsztaty artystyczne, psychologiczne dla dzieci i młodzieży. Brała również udział w opracowaniu Biuletynu Powiatu Kluczborskiego „Nie jesteś sam – instytucje w których możesz uzyskać pomoc”. Prowadziła też przez 4 lata warsztaty dla klientów ośrodków pomocy społecznej w projektach systemowych. W 2009 roku jako pracownik socjalny i socjoterapeutka rozpoczęła zadanie Asystenta rodzinnego w ramach projektów konkursowych realizowanych przez CIS, pracując w terenie z rodzinami wielodzietnymi i dysfunkcyjnymi, pomagając im załatwiać ich codzienne sprawy, poświęcając najwięcej czasu dzieciom. Wprowadziła formę zajęć korekcyjno-kompensacyjnych dla dzieci podopiecznych, prowadzonych w środowisku naturalnym dziecka. To zadanie kontynuuje do dzisiaj jako wolontariuszka.

Ponadto prowadziła „Szkółę dla rodziców” zajęcia z młodzieżą z rodzin dysfunkcyjnych, współorganizowała wyjazdowe sesje terapeutyczne dla młodzieży z obszaru wykluczenia społecznego. W ramach pracy pracownika socjalnego, dotyczącej aktywizacji społecznej dla podopiecznych Centrum Pani Ewa prowadziła i prowadzi zajęcia w zakresie profilaktyki raka szyjki macicy, komunikacji społecznej. Organizuje warsztaty dla osób współzależnych, dotyczące wzmocnienia samooceny, podnoszenia własnych wartości, pielęgnacyjne dla kobiet, indywidualne rozmowy dotyczące problemów wychowawczych, wspierające i motywujące. Realizowała autorski program dla uczestników CIS „Razem z rodzicami uczyć się i bawić się”. Pani Śledzka organizowała także szkolenia dla członków zespołów interdyscyplinarnych oraz gminnych komisji rozwiązywania problemów alkoholowych. Ważnym elementem Jej pracy są zajęcia o charakterze integracyjnym, w których Pani Ewa bierze czynny udział organizując wycieczki, konkursy, ogniska integracyjne dla rodzin-podopiecznych CIS, zabawę mikołajkową dla dzieci, paczki świąteczne dla uczestników i ich dzieci. Ponadto jako socjoterapeutka i pracownik socjalny zajmuje się od lipca 2014 r. rodzinami repatrianckimi, które przybyły do Byczyny.

NAGRODY ZESPOŁOWE

Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej we Wrocławiu – za systemowe i nowatorskie podejście do rozwiązywania problemów społecznych, aktywizowanie społeczności oraz wielowymiarowe stosowanie różnorodnych metod pomocowych.

Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej we Wrocławiu od wielu lat z wielkim zaangażowaniem i otwartością podejmuje szereg nowatorskich działań, mających na celu poszerzanie oferty pomocowej dla mieszkańców Wrocławia. Głównym nurtem działalności tej instytucji jest budowanie silnej społeczności lokalnej, zdolnej do samopomocy i samoorganizacji, co zdecydowanie podnosi jakość i efektywność działań pomocowych. Od wielu lat pracownicy socjalni Ośrodka realizują środowiskową metodę pracy socjalnej dążąc do tego, aby w społecznościach uruchomiły się lub uległy wzmocnieniu procesy rozwojowe. Celem metody jest mobilizacja mieszkańców, kształtowanie postaw obywatelskich zapewniających rozwój społeczności. Pracownicy Ośrodka wielokrotnie byli animatorami przedsięwzięć skierowanych do osób znajdujących się w trudnej sytuacji życiowej oraz imprez dla społeczności lokalnych (Dzień Dziecka dla rodzin objętych wsparciem asystenta rodziny, piknik z okazji Dnia Rodziny i Dnia Sąsiada, warsztaty dla wybranych grup, Globalny Dzień Pracy Socjalnej).

Znaczącą rolę w tworzeniu nowej jakości w pomocy społecznej przez Ośrodek ma superwizja pracy socjalnej. Realizowana jest od października 2001 r. przez specjalistów pracy zespołowej na rzecz pracowników socjalnych w wymiarze indywidualnym, grupowym i środowiskowym. Superwizja merytoryczna (wewnętrzna) nastawiona jest na proces uczenia się i wsparcia i ma charakter konsultacyjny. Superwizja zewnętrzna ma wymiar psychologiczny i prowadzona jest w zakresie wspierania emocjonalnego pracowników socjalnych, samorozwoju, zwiększania świadomości i doskonalenia warsztatu pracy.

Dodatkowo MOPS aktywnie uczestniczył w pozyskiwaniu środków z Unii Europejskiej oraz Norweskiego Mechanizmu Finansowego, które pozwoliły na sfinansowanie dwóch dużych projektów szkoleniowych dla kadry. Projekty miały na celu stworzenie spójnego, kompleksowego systemu wspierania i doskonalenia kadry poprzez realizację szkoleń z uwzględnieniem potrzeb instytucji i predyspozycji pracowników, szkolenia pracowników na różnych szczeblach, przygotowanie dużej liczby pracowników przed przystąpieniem do realizacji nowych zadań przez instytucję, a także podnoszenie kwalifikacji w zakresie procedur i przepisów przy równoczesnym rozwoju umiejętności miękkich (asertywność, komunikacja itp.). Przedsięwzięcie, uzupełnione o coaching dla kadry kierowniczej, pozwoliło na wzmocnienie efektywności funkcjonowania Ośrodka.

Od 2005 roku MOPS we Wrocławiu prowadzi działania zmierzające do wsparcia rodzin wielodzietnych, głównie ze względu na niekorzystną sytuację demograficzną miasta i słabą kondycję materialną rodzin. Działania te zaowocowały Programem Pomocy dla Rodzin Wielodzietnych „dwa plus trzy i jeszcze więcej”, którego realizacja opierała się na promowaniu modelu rodziny z dziećmi i pozytywnego wizerunku rodziny wielodzietnej, wzmacnianiu jej funkcji, poprawie warunków życia oraz zwiększaniu szans rozwojowych dzieci i młodzieży. W momencie powstania, Program był działaniem w całości innowacyjnym, gdyż jako pierwszy w Polsce objął kompleksowym wsparciem rodzinę wielodzietną. Jego wdrażanie i realizacja stały się inspiracją dla innych samorządów w Polsce, które bazując na doświadczeniach Wrocławia wprowadzały podobne rozwiązania na terenie swoich gmin.

Wsparcie rodzin przeżywających trudności realizowane jest również poprzez działania asystenta rodziny, wprowadzone 2010 roku jako niewątpliwie nowatorskie wówczas

rozwiązanie. Pozwoliło to na przygotowanie się do zmian instytucji MOPS, które nastąpiły z chwilą wejścia w życie ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej.

Ponadto w ramach ww. ustawy Ośrodek podejmuje szereg innych nowatorskich działań, które mają na celu zbudowanie systemu pieczy zastępczej. Są to m.in.: pomoc psychologiczno-pedagogiczna dla rodzin zastępczych, Młodzieżowe Centrum Wsparcia jako pomoc dla usamodzielnianych wychowanków pieczy zastępczej oraz szkolenia dla kandydatów do pełnienia funkcji w ramach pieczy zastępczej wg autorskiego programu pn. „Podróż do Rodzicielstwa”.

Od 2004 roku MOPS we Wrocławiu aktywnie wykorzystuje szansę na poprawę efektywności realizowanej pomocy, jaką dają fundusze ze źródeł zewnętrznych, co umożliwia poszerzenie oferty pomocowej Ośrodka poprzez realizację innowacyjnych projektów oraz identyfikację i charakterystykę występujących we Wrocławiu problemów społecznych.

Ośrodek aktywnie włącza się również w kształcenie przyszłych kadr pomocy społecznej.

Miejsko-Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Strzelcach Krajeńskich – Pani Renata Leśniak i Pani Joanna Olejniczak – za niestandardowe działania w obszarze szeroko rozumianej pomocy społecznej, inwencję i aktywność oraz indywidualne podejście do klienta znajdującego się w kryzysowej sytuacji.

Pani Renata Leśniak (pracownik socjalny) i Pani Joanna Olejniczak (asystent rodziny) zaangażowały się w organizowanie kompleksowej pomocy na rzecz rodziny dotkniętej głębokim kryzysem. Wykazały się przy tym znakomitymi umiejętnościami organizacyjnymi, wysokimi kompetencjami oraz niezwykłą empatią. Podstawą podjęcia wobec rodziny właściwych procedur było dokonanie szybkiej i trafnej diagnozy jej potrzeb. Przedsięwzięcia podejmowane przez Pracownice Ośrodka często wykraczały poza standardową działalność w obszarze pomocy społecznej i udzielenie niezbędnego wsparcia.

Od chwili powzięcia informacji o tragicznej sytuacji rodziny, Pani Renata Leśniak i Pani Joanna Olejniczak bardzo aktywnie włączyły się w niesienie wszelkiego rodzaju pomocy. Początkowo osobiście pomagały w prowadzeniu domu i opiece nad dziećmi. Koordynowały działania związane ze ubieganiem się o przyznanie świadczeń z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, a następnie pomagały przy składaniu odwołania od decyzji odmownej. Ponadto spowodowały objęcie rodziny pomocą finansową, psychologiczną, pedagogiczną, medyczną oraz zorganizowały sąsiedzkie usługi opiekuńcze. Dodatkowo zaangażowały się w działania mające na celu uświadomienie potrzeby dokonania zmian w przepisach ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, które pozwolą samotnym ojcom otrzymać płatny roczny urlop macierzyński, a przez to sprawować bezpośrednią opiekę nad nowo narodzonym dzieckiem.

Należy również podkreślić i docenić serdeczny i pełen zrozumienia stosunek do członków rodziny, a zwłaszcza dzieci, które w tym czasie szczególnie potrzebowały tego rodzaju wsparcia.

Szeroko zakrojone działania Pani Renaty Leśniak i Pani Joanny Olejniczak, angażujące także podmioty nie związane z pomocą społeczną są przykładem dobrych praktyk i wywarły pozytywny wpływ na kształtowanie postaw prospołecznych zarówno wśród społeczności, jak i wśród kadry pomocowej. Pracownice Ośrodka swoją pomocową postawą oraz profesjonalizmem udowodniły, iż stosując procedury i przestrzegając obowiązujących przepisów jednocześnie można zachować człowieczeństwo i umiejętnie okazać współczucie wobec osób potrzebujących wsparcia.

Stowarzyszenie Pomocy Rodzinie „Droga” w Białymstoku – za wszechstronną działalność na rzecz dzieci i młodzieży z rodzin dysfunkcyjnych.

Głównym celem działalności Stowarzyszenia jest świadczenie wszechstronnej pomocy osobom potrzebującym wsparcia poprzez zapewnianie opieki dzieciom i młodzieży z rodzin ubogich, dysfunkcyjnych, wielodzietnych, a także zagrożonych dysfunkcją. Organizacja prowadzi również działalność opiekuńczą i wychowawczą wobec dzieci pozbawionych opieki rodziców, a także profilaktykę i leczenie uzależnień oraz rehabilitację osób uzależnionych. W ramach swojej działalności Stowarzyszenie prowadzi trzy ośrodki wsparcia, w których realizuje ww. zadania.

Ośrodek Wspierania Dziecka i Rodzin „Nasz Dom” jest placówką opiekuńczo – specjalistyczną, zapewniającą opiekę dzienną i całodobową, obejmującą pomocą rodziny w kryzysach. Wraz z przyjęciem do ośrodka rozpoczyna się systemowa praca z rodziną, podczas której zespół wychowawczy, specjaliści i asystenci rodzinni przywracają i usprawniają funkcjonalność rodziny. Zwieńczeniem pracy terapeutycznej jest usamodzielnienie podopiecznych.

W 2012 roku we współpracy z Miastem Białystok powstał Punkt Interwencyjno-Poradniczy „Dom Powrotu” dla dzieci, które znalazły się w trudnej sytuacji rodzinnej, a w związku z tym trwale lub okresowo zostały pozbawione opieki rodzicielskiej. Placówka posiada 14 miejsc dla dzieci, które wymagają całodobowej opieki.

Od 1998 roku w strukturach Stowarzyszenia funkcjonuje Ośrodek Profilaktyki i Terapii dla młodzieży i Dorosłych „ETAP”. Placówka pomaga młodzieży odrzuconej, zaburzonej emocjonalnie, zdemoralizowanej, dotkniętej przestępczością, uzależnionej. Udziela również wsparcia nosicielom wirusa HIV, młodocianym przestępcom oraz rodzicom podopiecznych. Dodatkowo „ETAP” jest głównym ośrodkiem szkoleniowym na terenie województwa podlaskiego dla osób pierwszego kontaktu z ludźmi uzależnionymi, m.in. dla policjantów, pedagogów, nauczycieli i pracowników socjalnych. Ponadto Stowarzyszenie prowadzi nieodpłatny Punkt Przedszkolny „Aniołkowo” dla dzieci samotnych rodziców poszukujących zatrudnienia. Korzystanie z opieki nad dziećmi świadczonej w placówce możliwe jest do momentu uregulowania sytuacji rodziny, która dodatkowo wspierana jest poprzez pracę asystentów i terapeutów Stowarzyszenia.

Mieszkańcy Białegostoku od sześciu lat mogą także korzystać z pomocy Centrum Darów, które zostało uruchomione przez Stowarzyszenie. Dzięki działalności Centrum, która prowadzona jest przez rodziców podopiecznych Stowarzyszenia, osoby potrzebujące otrzymują nieodpłatnie odzież, obuwie, artykuły gospodarstwa domowego. Oprócz osób otrzymujących wsparcie rzeczowe beneficjentami pomocy są także osoby prowadzące Centrum, które dzięki temu są aktywizowane zawodowo i wspierane w powrocie na rynek pracy.

W celu udzielania wsparcia w zakresie aktywizacji zawodowej utworzony został również Klub Integracji Społecznej, który udziela pomocy w odbudowywaniu i podtrzymywaniu umiejętności uczestnictwa w społeczności lokalnej, w powrocie do pełnienia ról społecznych oraz w podnoszeniu kwalifikacji zawodowych jako wartości na rynku pracy. Działalność KIS opiera się na integrowaniu osób o podobnych trudnościach i problemach życiowych. Pomaga im samoorganizować się w grupy, podejmować wspólne inicjatywy i przedsięwzięcia w zakresie aktywizacji zawodowej.

Stowarzyszenie Pomocy Rodzinie „Droga” w Białymstoku organizuje dodatkowo wiele projektów. W ramach Roczego Programu Pomocowego rodziny obejmowane są wsparciem długoterminowym. Wśród działań podejmowanych w tym zakresie można wyróżnić organizację bezpłatnych kolonii dla dzieci w Jastarni i zapewnienie uczestnikom

wyprawki szkolnej, paczki żywnościowe na Święta Bożego Narodzenia i Wielkanoc. Program wieńczy „Akcja Kura”, czyli nieodpłatne przekazanie rodzinom kury nioski i koguta, które dzięki hodowli zapewniają beneficjentom wymierne korzyści.

Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w Jaśle – za wieloaspektowe podejście do beneficjentów pomocy społecznej, aktywizację społeczności lokalnej w ramach integracji środowisk oraz nowatorskie rozwiązania w pracy z klientem indywidualnym.

Miejski Ośrodek pomocy Społecznej w Jaśle wdraża niestandardowe metody oraz podejmuje wiele nowych wyzwań w obszarze pomocy społecznej. Poza zaangażowaniem pracowników na uznanie niewątpliwie zasługują liczne inicjatywy i akcje organizowane dla mieszkańców Jasła oraz intensywna współpraca z organizacjami pozarządowymi z terenu miasta, wykonującymi zadania z zakresu pomocy społecznej.

Ośrodek od 2010 r. realizuje Program Aktywności Lokalnej w ramach projektu systemowego „Czas na aktywność w Jaśle”, który umożliwia zastosowanie wielu niekonwencjonalnych metod aktywizacji społecznej i zawodowej m.in. dla rodziców dzieci niepełnosprawnych, rodziców samotnie wychowujących dzieci, osoby niepełnosprawne. Od 2013 r. Ośrodek w swej działalności wykorzystuje również wolontariat. Opieką wolontariuszy objęto głównie rodziców dzieci niepełnosprawnych, osoby niepełnosprawne oraz osoby wykazujące problemy opiekuńczo-wychowawcze, integrując jednocześnie te grupy ze społecznością lokalną, która angażując się w działania pomocowe wykazuje wielką potrzebę udzielania wsparcia.

W ramach Gminnego Programu Wspierania Rodzin podejmowanych jest wiele inicjatyw z zakresu poradnictwa specjalistycznego, mediacji rodzinnych, terapii, a także działań edukacyjnych i profilaktycznych. Działalność ta służy podkreśleniu funkcji rodziny oraz wzmocnieniu więzi rodzinnych. Ośrodek podejmuje również szereg działań o charakterze prewencyjnym, diagnostycznym, interwencyjnym i terapeutycznym na rzecz przeciwdziałania przemocy w rodzinie. Formą wsparcia dla rodzin z problemami opiekuńczo-wychowawczymi praktykowaną od kilku lat jest pomoc asystenta rodziny. Ponadto w trzech rodzinach korzystających ze wsparcia asystenta podpisane zostały umowy z rodzinami wspierającymi. Z inicjatywy Ośrodka w ramach programu organizowane były kolonie socjoterapeutyczne dla dzieci i młodzieży oraz wyjazdowe zajęcia z zakresu niekonwencjonalnych metod spędzania wolnego czasu dla rodziców i dzieci. Dodatkowo zaangażowano streetworkera w celu zdiagnozowania potrzeb środowiska. Jego zadaniem była również praca z dziećmi i młodzieżą w ich codziennym miejscu pobytu. Realizując ideę wsparcia jasielskich rodzin Ośrodek aktywnie uczestniczył w przygotowaniu zasad dotyczących wprowadzenia Jasielskiej Karty Dużej Rodziny.

Na uwagę zasługują również projekty realizowane na rzecz aktywizacji społeczno-zawodowej osób z zaburzeniami psychicznymi (m.in. „Ja też potrafię”, „Inwestuję w siebie – stawiam na aktywność” oraz „Masz szansę być aktywnym”). W ramach projektów uczestnicy odbywają kursy i staże zawodowe, otrzymując jednocześnie stypendium, a także uzyskują wsparcie w formie warsztatów szkoleniowych oraz zajęć wyjazdowych z zakresu podniesienia kompetencji społecznych.

Dodatkowo Ośrodek corocznie uczestniczy w akcji charytatywnej „Pomóż dzieciom przetrwać zimę”, dzięki której najuboższe dzieci z terenu miasta otrzymują pomoc rzeczową.

Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Powiecie Warszawskim Zachodnim – za wysoką jakość usług oraz wieloaspektowe podejście do działań pomocowych.

Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie jest jednostką organizacyjną Powiatu Warszawskiego Zachodniego powołaną do wykonywania zadań wynikających z ustawy o pomocy społecznej, a także zadań powiatu w zakresie pomocy osobom niepełnosprawnym określonych ustawą o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych.

Jednym z podstawowych obszarów działalności PCPR jest organizowanie opieki w rodzinach zastępczych. Koordynatorzy pieczy zastępczej, oprócz podejmowania podstawowych działań w tym zakresie, na bieżąco współpracowali ze służbami społecznymi działającymi na rzecz rodzin i dzieci – kuratorami społecznymi i zawodowymi sądów rodzinnych, z pedagogami i nauczycielami szkół, a także pracownikami socjalnymi innych instytucji. Pracownicy brali również udział w posiedzeniach gminnych zespołów interdyscyplinarnych, na których omawiana była sytuacja rodzin i osób będących w kryzysie, nadzorowali także spotkania rodziców biologicznych z dziećmi umieszczonymi w rodzinach zastępczych.

W 2013 roku Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie pozyskało dotację na realizację szkoleń z oparciem o ustawę o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej. W ramach tego zadania odbyły się szkolenia dla kandydatów na opiekunów zastępczych, dla zawodowych rodzin zastępczych, dyrektorów placówek oraz istniejących rodzin zastępczych. Zrealizowane działania wpłynęły na podniesienie umiejętności i kompetencji opiekuńczo-wychowawczych oraz rodzicielskich. Wyłoniły także kolejnych kandydatów na opiekunów zastępczych. Ponadto pozwoliły koordynatorom i wychowawcy świetlicy socjoterapeutycznej zapoznać się z programem PRIDE, co wpłynęło na podniesienie jakości pracy z rodzinami biologicznymi i zastępczymi.

PCPR w Ożarowie Mazowieckim opracowało Powiatowy Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie dla Powiatu Warszawskiego Zachodniego na lata 2010-2015. W ramach Programu powstał Zespół Poradnictwa Rodzinnego z uwzględnieniem działalności specjalistycznej: psychologa, pedagoga, doradcy rodzinnego i prawnika. Jego powołanie jest odpowiedzią na potrzeby mieszkańców Powiatu. W 2013 roku Zespół realizował projekt pod nazwą „Moje życie bez przemocy”, którego priorytetem było podejmowanie działań mających na celu poprawę sytuacji rodzin zagrożonych zjawiskiem przemocy. W ramach kontynuacji działań rozszerzono dyżur psychologa w Centrum Kultury w Błoniu, wydłużono czas konsultacji telefonicznych oraz zorganizowano grupę psychoedukacyjną dla rodziców. Zorganizowano także konferencję powiatową dotyczącą zagadnień przeciwdziałania przemocy dla specjalistów, uwzględniającą profesjonalizm pracy zespołów interdyscyplinarnych.

Ponadto PCPR jest realizatorem projektów mających na celu integrację społeczną i zawodową osób niepełnosprawnych oraz likwidację barier ograniczających beneficjentom uczestnictwo w życiu społecznym, m.in. pilotażowego programu „Aktywny Samorząd” oraz Programu Aktywności Lokalnej.

Warsztat Terapii Zajęciowej w Dusznikach – za otwartość na nowe rozwiązania w zakresie aktywizacji osób niepełnosprawnych.

Warsztat Terapii Zajęciowej w Dusznikach prowadzi swoją działalność terapeutyczno-rehabilitacyjną od 2012 roku. Powstał z inicjatywy Urzędu Gminy i Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Dusznikach.

Podstawowym celem funkcjonowania Warsztatu jest podwyższanie kompetencji społecznych i zawodowych osób niepełnosprawnych, a także nauka zaradności i samodzielności. Szkolenia zawodowe odbywają się w pięciu pracowniach: plastyczno-ceramicznej, gospodarstwa domowego, stolarsko-ślusarskiej z elementami witrażu,

komputerowej oraz krawiecko-dziewiarskiej. Na co dzień w swojej pracy uczestnicy Warsztatu wspierani są przez psychologa i fizjoterapeutę oraz grupę dwudziestu wolontariuszy z dusznickiego gimnazjum.

Dzięki wieloaspektowym działaniom terapeutycznym, podejmowanym w placówce uczestnicy mają możliwość podejmowania aktywności i uczestnictwa w wielu wydarzeniach, do których dotąd nie mieli dostępu. Jednym z istotnych obszarów codziennego życia, do którego są przygotowywani jest samodzielne gospodarowanie funduszami. W tym celu co miesiąc uczestnicy dostają określoną sumę pieniędzy i uczą się oceniać jej wartość. Samodzielnie podejmują decyzję na co przeznaczą środki, sporządzają listę zakupów i ją realizują. Dodatkowym aspektem jest fakt, że dzięki temu stają się pełnoprawnymi uczestnikami życia społecznego.

Uczestnicy WTZ mają również możliwość rozwijania się w różnych dziedzinach sportu. Dzięki członkostwu Warsztatu w Polskiej Federacji Bocci Niepełnosprawnych dusznicznicy wzięli udział w zawodach sportowych w wielu miastach Polski. Sami również zorganizowali turniej dla stowarzyszeń i WTZ-ów z powiatu szamotulskiego oraz dla jednostek samorządu gminnego w międzynarodowej obsadzie. Oprócz pozytywnych emocji, jakie wywołuje sukces na arenie sportowej, wartością dodaną są umiejętności społeczne, jak publiczna autoprezentacja, samodzielna rejestracja w hotelu, obsługa bufetu, czy korzystanie z komunikacji publicznej. Osoby niepełnosprawne mogą także realizować swoje pasje muzyczne i taneczne. W Warsztacie powstał zespół taneczny, który ze swoim programem „Marzenia się spełniają” wystąpił na wielu festiwalach.

W celu zintensyfikowania procesu integracji społecznej uczestnicy Warsztatu korzystają z miejscowych usług restauracyjnych, banku, Gminnej Biblioteki Publicznej oraz Gminnego Centrum Animacji Kultury. Są również stałymi bywalcami na wydarzeniach plenerowych organizowanych przez sołectwa, Urząd Gminy, czy Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej. Niejednokrotnie mieli także możliwość obejrzenia przedstawień teatralnych oraz seansów filmowych w kinie Halszka w Szamotułach.

Przez półtora roku działania Warsztat nawiązał stałą i intensywną współpracę z wieloma przedstawicielami organizacji pozarządowych oraz administracją samorządową.

WYRÓŻNIENIA INDYWIDUALNE

Pani Grażyna Piersa – starszy specjalista pracy socjalnej – koordynator projektu Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie w Ostrołęce - *za osobiste zaangażowanie i wieloletnie działania służące podwyższaniu standardów pracy socjalnej z klientami OPS, wkład w kreowanie projektów mających na celu reintegrację zawodową, a także działania na rzecz społeczności romskiej.*

Pani Grażyna Piersa swoją pracę zawodową związała z działaniami na rzecz osób potrzebujących pomocy, rozpoczynając ją w roku 1983 w Zarządzie Wojewódzkim Towarzystwa Przyjaciół Dzieci w Ostrołęce, zaś od 1999 r. świadczy ją w Miejskim Ośrodku Pomocy Rodzinie w Ostrołęce.

Laureatka jako jeden z pierwszych pracowników socjalnych zatrudnionych w MOPR w Ostrołęce zawierała kontrakty socjalne, stosując przy tym instrumenty aktywnej integracji. Zredagowała także „Kartę Aktywności” stosowaną przez pracownika socjalnego w pracy z klientem mającym trudności w nawiązywaniu kontaktów społecznych, podczas kontaktów z instytucjami i urzędami, która ułatwia monitorowanie działań podjętych przez klienta w ramach zawartego kontraktu socjalnego. Kartę tę stosują obecnie inni pracownicy Ośrodka, wysoko oceniając jej skuteczność i efektywność w prowadzonych działaniach.

W 2005 r. zainspirowała pierwsze projekty osłonowe skierowane między innymi do osób bezrobotnych, bezdomnych i niepełnosprawnych, a także ukierunkowane na wsparcie rodzin pochodzących ze społeczności romskiej.

Od roku 2008 pełni funkcję koordynatora projektu pod nazwą „Wracam na rynek pracy”, realizowanego w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego. W ramach projektu kieruje kompleksowe wsparcie do osób wykluczonych i zagrożonych wykluczeniem społecznym. Podejmuje nowatorskie działania zmierzające do pełnej aktywizacji osób wymagających wsparcia i pomocy, co skutkuje ich powrotem na rynek pracy. W ramach projektu na ostrołęckich osiedlach mieszkaniowych organizowane są również zajęcia dla rodzin, prowadzone przez objazdową świetlicę „Radosny Świetlicobus”, które cieszą się ogromną popularnością wśród społeczności lokalnej. Głównym celem świetlicy jest umacnianie więzi i ról rodzinnych oraz rozwijanie pozytywnych relacji dorosły – dziecko.

Wszystkie działania podejmowane przez Panią Piersę charakteryzują się dużym profesjonalizmem i przyczyniają się do zmiany stereotypowego postrzegania MOPR w Ostrołęce, który dzięki jej zaangażowaniu jest obecnie kojarzony jako otwarta dla każdego mieszkańca miasta i odgrywająca ważną rolę w procesie integracji środowiska lokalnego.

Pani Renata Nowinowska – Dyrektor Zakładu Aktywności Zawodowej w Słupcy - *za tworzenie warunków rozwoju instytucji działających na rzecz najbardziej potrzebujących, ze szczególnym uwzględnieniem potrzeb osób niepełnosprawnych.*

Pani Renata Nowinowska od 33 lat realizuje zadania z zakresu pomocy społecznej na różnych szczeblach administracji samorządowej. W okresie swojej pracy zawodowej powołała do życia wiele trwałych instytucji działających w strukturach gmin i powiatu. Pracę zawodową rozpoczęła jako pracownik socjalny w Ośrodku Opiekuna Społecznego w Słupcy. W latach 1989 – 1990 brała czynny udział w konsultacjach nad tworzeniem nowej ustawy o pomocy społecznej. Od 1990 roku pełniła funkcję kierownika Ośrodka Pomocy Społecznej w Mieście i Gminie Zagorów. Była inicjatorką powołania do życia Warsztatów Terapii Zajęciowej (w 1993 r.), a także Ośrodka rehabilitacyjnego dla dzieci niepełnosprawnych w Zagorowie.

Pani Nowinowska jako V-ce Prezes Gminnego Oddziału Towarzystwa Przyjaciół Dzieci organizowała w latach 1994 – 1995 świetlicę środowiskową, współpracowała także z wieloma organizacjami pozarządowymi, realizując z nimi zadania polityki społecznej na terenie Miasta i Gminy Zagorów. W roku 1998 została członkiem zespołu przy Wojewodzie Konińskim ds. wdrażania reformy powiatowej w zakresie pomocy społecznej, podjęła się zorganizowania Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Słupcy, a następnie objęła funkcję dyrektora tej jednostki, którą pełniła do lutego 2005 r. W tym czasie opracowała program wspierania osób niepełnosprawnych, a także przyczyniła się do likwidacji wielu barier oraz powstania nowych placówek: środowiskowych domów samopomocy, świetlic środowiskowych, czy jadłodajni.

Jednym z efektów działalności Pani Nowinowskiej na rzecz osób niepełnosprawnych było utworzenie w 2004 r. Zakładu Aktywności Zawodowej w Słupcy. Zakład ten był drugą tego typu placówką w województwie wielkopolskim. W roku 2005 Laureatka objęła stanowisko dyrektora tej jednostki. Jako Dyrektor zainicjowała intensywną współpracę wszystkich zakładów aktywności zawodowej województwa wielkopolskiego z partnerami niemieckimi działającymi w obszarze niepełnosprawności. Owocem tej współpracy były wymiany pracowników, a także Niemiecko – Polski Festiwal Muzyki i Kultury Dolna Saksonia – Wielkopolska.

Pani Dyrektor nadal czynnie włącza się w działania na rzecz rozwoju ekonomii społecznej – pośredniczyła w podpisaniu porozumienia osób prawnych (miasto – powiat) i utworzeniu przy Zakładzie Aktywności Zawodowej w Słupcy Spółdzielni Socjalnej w 2013 r. Współpracuje również z fundacjami i podmiotami gospodarczymi w celu zapewnienia ciągłości pracy dla osób niepełnosprawnych zatrudnionych w kierowanej przez siebie placówce, między innymi poprzez udział w realizacji wielu projektów z Europejskiego Funduszu Społecznego.

Pani Ewa Szerszeniewska - Dyrektor Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Olsztynku – za profesjonalizm podejmowanych działań oraz tworzenie modelowych rozwiązań na rzecz profilaktyki i rozwiązywania problemów beneficjentów pomocy społecznej.

Pani Dyrektor Ewa Szerszeniewska kieruje MOPS w Olsztynku od dnia 1 lutego 1990 r. Ukończyła wyższe studia magisterskie. Stale pogłębia swoją wiedzę, uczestnicząc w różnych kursach, szkoleniach, warsztatach, konferencjach oraz seminariach. Poza wieloletnim doświadczeniem zawodowym, posiada pasję społecznika i dar integrowania ludzi do wspólnego działania na rzecz potrzebujących. Jej niezwykle zaangażowanie, profesjonalizm, kreatywność i nowatorskie podejście w rozwiązywaniu problemów są zauważane i doceniane przez klientów pomocy społecznej, często zagrożonych wykluczeniem, a także przez współpracowników i podmioty niepubliczne, współdziałające w tym zakresie. Pani Dyrektor Ewa Szerszeniewska skutecznie i z wielkim zaangażowaniem podejmuje działania w obszarze szeroko rozumianej polityki społecznej. O wielu z nich pisze artykuły w lokalnej prasie. Zabiega i zdobywa środki na rozwój poradnictwa dla osób potrzebujących wsparcia.

Aktualnie w MOPS w Olsztynku prowadzone jest bezpłatne poradnictwo prawne, psychologiczne, pedagogiczne, socjalne, a ponadto doradztwo zawodowe, co skutecznie pomaga uporać się z problemami osób zagrożonych wykluczeniem społecznym. Pani Dyrektor Ewa Szerszeniewska była inicjatorką powstania Domu Dziennego Pobytu w Olsztynku przeznaczonego dla osób starszych i niesamodzielnych oraz Klubu Integracji Społecznej dla osób zagrożonych wykluczeniem społecznym. Jest inicjatorką utworzenia kilku punktów konsultacyjno-informacyjnych i terapeutycznych na terenie Gminy Olsztynek:

dla osób dotkniętych przemocą, dla osób uzależnionych od alkoholu i ich rodzin, dla osób uzależnionych od środków psychoaktywnych, dla osób współuzależnionych oraz punkt konsultacyjny prawny.

Pani Dyrektor Ewa Szerszeniewska wdraża programy społeczne, m.in. program „Nie jutro, lecz dziś”- realizowany w ramach POKL, którego celem jest aktywizacja wszystkich grup społecznych oraz program „Pomosty. Budowanie kapitału społecznego młodzieży ze środowisk wiejskich Warmii i Mazur” – realizowany wspólnie z Instytutem Badawczo-Szkoleniowym w Olsztynie, współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach EFS. Współpracuje ze Stowarzyszeniem Edukacji Nieformalnej przy realizacji programu „Młody Lider-Aktywny i Kreatywny Obywatel” finansowanego ze środków Funduszu Inicjatyw Obywatelskich.

Była również jedną z inicjatorek powstania Stowarzyszenia Osób Niepełnosprawnych i ich rodzin w Olsztynku, przy którym powstały Warsztaty Terapii Zajęciowej. Integruje osoby starsze i osoby niepełnosprawne ze środowiskiem lokalnym. Podejmuje działania innowacyjne - m.in. dzięki jej zaangażowaniu Olsztynek jako jedno z trzech miast w Polsce uczestniczył w pilotażowej realizacji oraz adaptacji i ewaluacji Programu Wzmacniania Rodziny – nowego programu profilaktycznego adresowanego jednocześnie do dzieci i rodziców. Jest także koordynatorem Gminnego Programu Przeciwdziałania Narkomanii, Przewodniczącą Gminnego Zespołu Interdyscyplinarnego ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie, Przewodniczącą Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych.

Ponadto pracuje w dwóch komisjach roboczych – w Urzędzie Wojewódzkim i Urzędzie Marszałkowskim - w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie na terenie województwa warmińsko-mazurskiego. Od ponad 20 lat współpracuje z wieloma organizacjami pozarządowymi. Jest jedną z inicjatorek powołania cztery lata temu Stowarzyszenia Wspierania Działań na Rzecz Osób Potrzebujących Pomocy „Droga”. W 2013 r. koordynowała nowatorski, pilotażowy program profilaktyki uniwersalnej dla uczniów szkół gimnazjalnych i ponadgimnazjalnych w zakresie zapobiegania uzależnieniu od kompulsywnego używania Internetu „Złapany w sieć”. Program był realizowany na zlecenie Krajowego Biura ds. Zapobiegania Narkomanii. W 2010 r. powołała Gminny Zespół ds. Przeciwdziałania Narkomanii. Działania Zespołu doprowadziły do stworzenia systemowego programu profilaktyki uniwersalnej dla wszystkich dzieci i młodzieży z Gminy Olsztynek. Jest to jedyny tego typu program w województwie warmińsko-mazurskim.

Gmina Olsztynek stała się gminą wiodącą na terenie województwa warmińsko-mazurskiego w zakresie profilaktyki, przeciwdziałania przemocy i pomocy osobom uzależnionym dzięki inicjatywie, charyzmie i otwartości Pani Dyrektor i jej współpracowników. Potrafi pozyskać do współpracy osoby znane i uznane tak w skali województwa, jak i w skali kraju. W 2013 r. została odznaczona Odznaką Honorową Za Zasługi dla Województwa Warmińsko-Mazurskiego oraz została wyróżniona podczas wojewódzkiej gali przyznawania statuetek AMICUS BONUS za szczególne zaangażowanie w sprawy profilaktyki dla dzieci i młodzieży, włączeniem do Kapituły Kampanii „Zachowaj Trzeźwy Umysł”.

Pani Kazimiera Żmudzińska – Dyrektor Powiatowego Domu Pomocy Społecznej im. Adama Starzeńskiego w Płazie – *za efektywne i innowacyjne rozwiązania mające na celu poprawę jakości życia mieszkańców DPS, a także podwyższanie standardów w pracy personelu z podopiecznymi.*

Działalność zawodowa Pani Żmudzińskiej związana jest w całości z działaniami na rzecz drugiego człowieka. Zaczynała pracę w roku 1987 jako pielęgniarka w Państwowym Szpitalu Klinicznym w Krakowie. Z pracą w jednostkach pomocy społecznej związana jest od

1996 r. kolejno jako: opiekun – pielęgniarka w Domu Pomocy Społecznej w Płazie, Kierownik Ośrodka Pomocy Społecznej w Babicach i Dyrektor Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie. W roku 2002 objęła funkcję Dyrektora Powiatowego Domu Pomocy Społecznej w Płazie, którą pełni do dziś.

Laureatka w swojej pracy koncentruje się na tworzeniu efektywnych i innowacyjnych rozwiązań mających na celu poprawę jakości życia mieszkańców prowadzonej placówki. Na docenienie zasługuje determinacja i ogromne zaangażowanie Pani Dyrektor w podnoszenie standardu Domu. Nieoceniona jest również dbałość o dziedzictwo kulturowe, którą wykazała się przy okazji renowacji zabytkowego XVII – wiecznego pałacu, w którym mieści się Dom Pomocy Społecznej w Płazie. Dzięki pozyskanym przez Panią Żmudzińską funduszom, zabytkowy obiekt, w którym funkcjonuje Dom został nie tylko dostosowany do obowiązującego standardu, ale także odzyskał swoją świetność.

Pani Dyrektor wprowadza również nowatorskie rozwiązania służące wzbogaceniu oferty usług skierowanych do mieszkańców Domu oraz podwyższaniu standardów w pracy personelu z podopiecznymi, wykazując przy tym dbałość o profesjonalizację zatrudnianej kadry. Dzięki jej zaangażowaniu w 2003 r. powstało Towarzystwo Przyjaciół Domu Pomocy w Płazie, które opiera swoją działalność na pracy społecznej wszystkich swoich członków, podejmując wszelkie działania mające na celu pomoc niepełnosprawnym w integracji ze społeczeństwem.

Przy ogromnym zaangażowaniu Pani Żmudzińskiej powstało szereg programów z myślą o mieszkańcach Domu, finansowanych w ramach środków z Europejskiego Funduszu Społecznego, przy wsparciu finansowym z PFRON, czy też w ramach ogólnopolskich kampanii społecznych. Na szczególną uwagę zasługują programy takie jak: „Dookoła Świata”, „Moc wspólnych korzeni”, „Szkoła bez przemocy”, czy też „Domek Artystów Polskich”. Dzięki jej zaangażowaniu odbywa się również Festiwal Osób Niepełnosprawnych pn. „Domek Artystów Wszelakich”, który jest inicjatywą cykliczną, organizowaną od 2008 r., z myślą o rozwijaniu i promowaniu talentów osób niepełnosprawnych z terenu powiatu chrzanowskiego.

Laureatka posiada oprócz wieloletniego doświadczenia i doskonałego przygotowania merytorycznego posiada również pasję społecznika, a także dar integrowania ludzi wokół idei pomagania ludziom wymagającym wsparcia.

Pani Bożena Skowrońska - Kierownik Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Modliborzycach – *za wdrażanie innowacyjnych rozwiązań na rzecz społeczności lokalnej oraz profesjonalne i skuteczne poszukiwanie środków finansowych na realizację zadań w zakresie pomocy społecznej.*

Pani Bożena Skowrońska pełniąc stanowiska kierownicze i zarządzając jednostkami pomocy społecznej znacznie przyczyniła się do rozwoju systemu pomocy społecznej w gminie Modliborzycy, w powiecie janowskim, a także w województwie lubelskim. Kompleksowo rozwiązuje problemy mieszkańców, wprowadzając nowatorskie rozwiązania w pomocy społecznej, dotyczące również aktywności społeczno-zawodowej swoich podopiecznych.

Laureatka z pomocą społeczną związana jest od 1999 roku, kiedy to objęła stanowisko Dyrektora Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Janowie Lubelskim, które od podstaw tworzyła. W latach 2001 – 2007 pełniła funkcję Dyrektora Zespołu Placówek Wsparcia Dziecka i Rodziny w Janowie Lubelskim. Od 2007 roku jest Kierownikiem Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Modliborzycach.

Spośród licznych osiągnięć Pani Skowrońskiej na szczególne uwzględnienie zasługuje przekształcenie Domu Dziecka Nr 2 w Lublinie w nowoczesną placówkę przyjazną dzieciom i rodzinie, utworzenie grup integracyjnych i szkoleniowych, działających na rzecz środowiska rodzin zastępczych w Lublinie, a także utworzenie specjalistycznej poradni dla rodzin oraz sieci mieszkań chronionych dla pełnoletnich wychowanków pieczy zastępczej. Dzięki jej zaangażowaniu powstała również świetlica środowiskowa w Modliborzycach.

Dodatkowego podkreślenia wymaga także zaangażowanie Laureatki w realizację licznych projektów i programów, dzięki którym mieszkańcy Gminy Modliborzycy zdobyli nowe kwalifikacje zawodowe, podjęli zatrudnienie, czy też otrzymali profesjonalne, adekwatne do potrzeb, wsparcie. Z jej inicjatywy Gmina Modliborzycy przystąpiła do realizacji Pilotażu Modelu Lokalnej Współpracy, którego głównym celem jest uzyskanie synergii działań instytucji odpowiedzialnych za realizację zadań reintegracji społeczno-zawodowej grup osób zagrożonych wykluczeniem społecznym.

Zaangażowanie, kreatywność i profesjonalizm Pani Skowrońskiej sprawiają, że jest doskonałym organizatorem pomocy społecznej, rozumiejącym problemy podopiecznych i pracowników.

Pani Beata Bugajska – Przewodnicząca Szczecińskiego Oddziału Polskiego Towarzystwa Gerontologicznego – *za działalność na rzecz tworzenia godnych warunków życia dla osób starszych, łączenie działalności naukowej w obszarze gerontologii z praktycznymi działaniami na rzecz osób w wieku senioralnym.*

Pani Beata Bugajska jako pracownik naukowy Wydziału Humanistycznego Uniwersytetu Szczecińskiego, członek powołanego przy Uniwersytecie stowarzyszenia, honorowy członek i wiceprezes ds. nauki w Szczecińskim Uniwersytecie Trzeciego Wieku oraz Przewodnicząca Szczecińskiego Oddziału Polskiego Towarzystwa Gerontologicznego, łączy zainteresowania naukowe z działalnością społeczną, będąc niekwestionowaną liderką w dziedzinie kreowania polityki senioralnej w województwie zachodniopomorskim.

Od 2003 r. jest Przewodniczącą Oddziału Polskiego Towarzystwa Gerontologicznego w Szczecinie, aktywnie działając na rzecz rozwoju geriatry w województwie, popularyzując wiedzę z zakresu gerontologii oraz integrując środowisko pozarządowe i naukowe wyższych uczelni oraz praktyków pracy z seniorami. Działania te mają charakter kompleksowy – są ukierunkowane na całościową poprawę jakości życia osób starszych, zarówno w sferze zdrowotnej, jak i społecznej, poprzez zaangażowanie i realizację tej idei przez wszystkie pokolenia.

W ramach działalności Polskiego Towarzystwa Gerontologicznego Pani Bugajska współorganizuje wiele przedsięwzięć na rzecz osób starszych, w tym liczne konferencje naukowe poświęcone tematyce senioralnej, którym zwykle towarzyszą różnorodne wydarzenia kulturalne. Dzięki temu możliwe było realizowanie w praktyce idei solidarności międzypokoleniowej.

Laureatka aktywnie działa w licznych zespołach, komitetach i radach, z których wymienić warto Międzyresortowy Zespół ds. aktywizacji osób w wieku emerytalnym, działający przy Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, Zespół ds. Aktualizacji Strategii Województwa Zachodniopomorskiego w zakresie polityki społecznej do 2015 r., czy też Radę ds. Seniorów przy Prezydencie Miasta Szczecina, której jest obecnie Przewodniczącą.

Na uwagę zasługują również działania Pani Bugajskiej na rzecz rozwoju oferty edukacyjnej dla pracowników instytucji pomocy i integracji społecznej, które kierują swoje usługi do osób starszych. Laureatka opracowała merytoryczną koncepcję studiów podyplomowych z gerontologii społecznej oraz prowadziła szkolenia dla pracowników

socjalnych w ramach pilotażowego projektu „Szczecińskie Partnerstwo na Rzecz Osób Starszych”.

Pani Bugajska jest osobą udzielającą się na wszystkich płaszczyznach mających wpływ na tworzenie świata przyjaznego osobom starszym, w którym będą mogły cieszyć się swoim złotym wiekiem i swoją obecnością dawać radość innym.

WYRÓŻNIENIA ZESPOŁOWE

Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Słupnie – za innowacyjne działania na rzecz integracji środowisk wykluczonych lub zagrożonych wykluczeniem.

Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Słupnie prowadzi innowacyjne działania prospołeczne i aktywizacyjne, skierowane do różnych grup społecznych, integruje ze środowiskiem lokalnym środowiska zagrożone wykluczeniem społecznym, promuje ideę wolontariatu jako skuteczną formę wsparcia pomocowego.

GOPS w Słupnie i Stowarzyszenie Centrum Wspierania Aktywności Lokalnej (CAL) w Warszawie współpracują ze sobą od wielu lat, podejmując wiele wspólnych działań i inicjatyw, adresowanych do mieszkańców Gminy Słupno. GOPS wspiera również rozwój ekonomii społecznej na terenie gminy Słupno, dzięki czemu osoby wykluczone i zagrożone wykluczeniem społecznym mają możliwość zaistnienia na rynku pracy. Na terenie Gminy Słupno utworzono 3 Spółdzielnie Socjalne.

Z inicjatywy GOPS powstało trójsektorowe partnerstwo lokalne „Nasza 19”, integrujące społeczność lokalną we wspólnych działaniach, aktywizujące całą społeczność i zachęcające do rozwiązywania lokalnych problemów, np. na rzecz poprawy bezpieczeństwa drogowego, integracji społeczności lokalnej. Partnerstwo lokalne już od 10 lat organizuje imprezę integracyjną „Czerwiec Aktywnych Społeczności” w ramach ogólnopolskiej kampanii.

Wolontariat Europejski jest realizowany w 2014 r. przez GOPS w ramach Programu „Młodość w Działaniu”, Akcja 2 Wolontariat europejski. Warto zaznaczyć, że w ostatnich latach GOPS w Słupnie zrealizował kilkanaście projektów współfinansowanych ze środków zewnętrznych.

Przedsięwzięcia realizowane przez GOPS w Słupnie pozwalają tworzyć nowy wymiar polityki społecznej, angażować mieszkańców do wspólnych działań.

Caritas Diecezji Kieleckiej – za tworzenie sieci placówek pomocowych dla szerokiego kręgu beneficjentów.

Caritas Diecezji Kieleckiej prowadzi działania nowatorskie, adresowane do szerokiego grona beneficjentów pomocy społecznej. Utworzył i prowadzi szereg placówek pomocowych, w tym adresowanych do osób starszych, niepełnosprawnych, bezrobotnych. Na uwagę zasługuje także fakt utworzenia i prowadzenia hospicjum dla osób terminalnie chorych. Caritas Diecezji Kieleckiej pomaga osobom znajdującym się w trudnej sytuacji życiowej i materialnej. Realizacja działań tej organizacji odpowiada na rzeczywiste potrzeby i oczekiwania osób korzystających ze wsparcia. Niejednokrotnie są to inicjatywy uzupełniające w stosunku do działań instytucji państwowych i samorządowych.

Organizacja w swojej działalności zwraca uwagę na kompleksowość i łączenie różnorodnych inicjatyw. Udziela wsparcia finansowego, rzeczowego, pomocy w poszukiwaniu zatrudnienia, porady psychologicznej, porady lekarskiej. Daje to szerokie możliwości przemiany życia osób zagubionych, załamanych, dotkniętych splotem różnych problemów. Posiada też zasługi w niesieniu pomocy bezdomnym. Prowadzi schronisko dla kobiet, domy dla bezdomnych, punkty pomocy doraźnej. Pomoc dla najuboższych realizowana jest również poprzez 4 stołówki charytatywne, które dziennie wydają ok. 600 obiadów, w większości bezpłatnie. Ponadto Caritas wydaje bezpłatnie pieczywo dla ok. 120 rodzin.

Ważne miejsce w działaniach Caritas Diecezji Kieleckiej zajmuje aktywizacja zawodowa i społeczna osób bezrobotnych i zagrożonych wykluczeniem społecznym. Jest ona

realizowana głównie przez Centrum Integracji Społecznej w Kielcach, sieć Klubów Integracji społecznej oraz w ramach projektów z zakresu promocji ekonomii społecznej (m.in. Lokalne Centrum Ekonomii Społecznej).

Caritas Diecezji Kieleckiej prowadzi również działania na rzecz zapobiegania patologiom i niedostosowaniu społecznemu, w tym wśród dzieci i młodzieży, a także na rzecz aktywizacji zawodowej i społecznej oraz integracji ze społecznością lokalną osób z zaburzeniami psychicznymi. Udziela wszechstronnej pomocy rodzicom samotnie wychowującym dzieci. Warto również zaznaczyć, że Caritas Diecezji Kieleckiej w 2013 r. otrzymała dofinansowanie z budżetu Wojewody Małopolskiego w ramach otwartego konkursu ofert na realizację innowacyjnego zadania publicznego z zakresu pomocy społecznej pn. „Trampolina”, mającego na celu prowadzenie działań wspierających, kierowanych do 20 osób przezwyciężających trudną sytuację życiową.

Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Kartuzach – za innowacyjne działania podejmowane na rzecz przełamywania stereotypów dotyczących osób niepełnosprawnych.

Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Kartuzach prowadzi działania innowacyjne wykraczające poza ustawowy zakres zadań. Przelamuje stereotypy postrzegania osób niepełnosprawnych. Inspiruje podmioty i instytucje lokalne do zwiększenia aktywności na rzecz osób niepełnosprawnych. W latach 2012-2013 PCPR zrealizowało projekt „Mały Festiwal Filmowy Integracja Ty i Ja-Kina na Kółkach” pod patronatem Międzynarodowego Festiwalu Filmowego Integracja Ty i Ja w Koszalinie oraz Starosty Kartuskiego. Realizatorzy projektu odwiedzili mieszkańców w 47 miejscowościach i zaprezentowali im filmy nagrodzone na Europejskim Festiwalu Filmowym Integracja Ty i Ja w Koszalinie. Projekt obejmował zorganizowanie projekcji filmowych w gminach i sołectwach powiatu kartuskiego poruszających tematykę aktywności życiowej, pasji, zainteresowań, marzeń, seksualności osób niepełnosprawnych, prowadzenie debat społecznych z udziałem osób niepełnosprawnych, ich rodzin oraz specjalistów, imprezy towarzyszące – zawody sportowe, mecze, turnieje, warsztaty rękodzieła, koncerty muzyczne. Do realizacji programu włączyły się samorządy, instytucje i organizacje pozarządowe.

W 2014 r. PCPR zrealizowało wspólnie z Powiatowym Urzędem Pracy oraz gminnymi ośrodkami pomocy społecznej z terenu powiatu, projekt pilotażowy „Schematom Stop! Wspólne działania instytucji pomocy społecznej i instytucji rynku pracy – pilotaż”, współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach EFS. Celem projektu jest aktywizacja społeczna i zawodowa 10 rodzin wielodzietnych z terenu powiatu kartuskiego zagrożonych wykluczeniem społecznym.

Ponadto PCPR w 2014 r. pozyskało środki na Pilotażowy Program PFRON „Aktywny samorząd” dla wszystkich obszarów programu, program korekcyjno-edukacyjny „Można Inaczej” z Pomorskim Urzędem Wojewódzkim w Gdańsku na edukację sprawców przemocy, w ramach konkursu ofert w zakresie pomocy dziecku i rodzinie na koordynatorów pieczy zastępczej. PCPR od wielu lat aktywnie i profesjonalnie promuje działania na rzecz wychodzenia z trudnych sytuacji życiowych, usamodzielnienia osób i rodzin wykluczonych społecznie, poprawy jakości życia osób niepełnosprawnych, udzielając wsparcia w szerokim zakresie, w tym psychologicznego i specjalistycznego. Wspiera również działalność organizacji pozarządowych działających w obszarze pomocy społecznej na rzecz osób niepełnosprawnych oraz znajdujących się w trudnej sytuacji.

Ośrodek Pomocy Społecznej w Gryfinie – za *podejmowanie działań angażujących potencjał społeczności lokalnej oraz wielowymiarową pracę na rzecz rodziny.*

Ośrodek Pomocy Społecznej w Gryfinie w sposób innowacyjny realizuje swoje zadania. Jest także organizatorem społeczności lokalnej. Niewątpliwą zasługą OPS jest powołanie Lokalnego Centrum Wolontariatu. Na szczególną uwagę zasługuje także prowadzenie wielowymiarowej pracy socjalnej na rzecz rodziny, przy udziale asystentów rodziny, terapeuty rodzinnego, pedagoga i wprowadzenie zmian organizacyjnych w pracy OPS, poprzez utworzenie Zespołu Pracy Socjalnej. Zespół ten realizuje w szczególności pracę socjalną, a świadczenia finansowe są tylko elementem ułatwiającym podejmowanie działań. Na wyróżnienie zasługuje inicjatywa Ośrodka, która doprowadziła do utworzenia Gryfińskiego Uniwersytetu Trzeciego Wieku, któremu OPS partneruje we wspólnych działaniach na rzecz seniorów.

Nowatorskie działania dają szansę rozwiązywania istniejących problemów przy współdziałaniu osób potrzebujących pomocy. Ważnym elementem w pracy OPS jest wypracowanie i realizacja projektów związanych z Europejskim Funduszem Strukturalnym i innymi programami, których celem jest pobudzanie aktywności środowiska lokalnego, stymulowanie współpracy na rzecz rozwoju społeczno-gospodarczego oraz przeciwdziałanie wykluczeniu społecznemu. Niewątpliwie działania te wzmacniają pozycję Ośrodka i dają szansę na skuteczniejsze wsparcie w sferze łagodzenia lokalnych problemów. Dzięki nowatorskim działaniom Ośrodek Pomocy Społecznej w Gryfinie jest postrzegany jako jednostka skutecznie wspierająca osoby potrzebujące nowatorskimi działaniami.

Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Grodzisku Mazowieckim – za *prowadzenie wzmocnionych i efektywnych działań na rzecz osób znajdujących się w trudnej sytuacji życiowej w związku z niepełnosprawnością bądź przemocą wobec członków rodziny*

Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Grodzisku Mazowieckim prowadzi w szerokim zakresie społecznie użyteczną działalność i posiada bogate osiągnięcia. Kieruje się w niej rozeznanymi potrzebami osób i rodzin. Do jego zadań należy m.in. realizacja Strategii Integracji i Rozwiązywania Problemów Społecznych Powiatu Grodziskiego, której celem jest m.in. integracja osób i rodzin z grup szczególnego ryzyka, rozwiązywanie problemów społecznych, ze szczególnym uwzględnieniem programów pomocy społecznej, wspieranie osób niepełnosprawnych.

PCPR opracowało i realizuje Powiatowy Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar w Rodzinie w Powiecie Grodziskim na lata 2011-2015. Poza tym w roku 2011 i 2012 realizowano też inne programy wsparcia dla ofiar przemocy w rodzinie. W PCPR opracowano bazę instytucji, miejsc i osób, które świadczą pomoc osobom i rodzinom dotkniętym przemocą w rodzinie. Pracownicy PCPR aktywnie uczestniczą w pracach Zespołów Interdyscyplinarnych oraz Grupach Roboczych. Opracowano Powiatowy Program Rozwoju Pieczy Zastępczej w Powiecie Grodziskim na lata 2012-2014.

PCPR prowadzi poradnictwo specjalistyczne (psychologiczne, prawnicze, terapeuty do spraw uzależnień). Od 2005 r. jednostka organizuje corocznie Powiatowy Przegląd Twórczości Artystycznej Osób Niepełnosprawnych „Ogrody Integracji”. Od czerwca 2012 r. PCPR realizuje program finansowany ze środków PFRON „Aktywny Samorząd”. Innym programem realizowanym przez PCPR jest projekt systemowy Poszerzyć Krąg, współfinansowany ze środków unijnych w ramach POKL. W 2011 r. PCPR przystąpiło do

działań partnerskich w ramach projektu unijnego „Razem dla Mazowsza - edukacja w działaniu”, realizowanego przez Mazowieckie Centrum Polityki Społecznej.